

Szekér Gyula hazaérkezett Moszkvából

Szombaton hazaérkezett Moszkvából Szekér Gyula, a Minisztertanács elnökhelyettese, hazánk állandó KGST-képviselője, aki részt vett a KGST Végrehajtó Bizottságának 84. ülésén. Fogadására a Ferihegyi reptéren megjelent Romány Pál mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter. Ott volt Nyikolaj Oszipov, a Szovjetunió magyarországi nagykövetségének tanácsosa. (MTI)

Kevesebb influenzás

Erőteljesen csökken az influenzások száma Szabolcs-Szatmár megyében. Legutóbb — a korábbi hetek 14-35 ezer betegével szemben — tízezet sem érte el az egy hét alatt újonnan megbetegedettek száma. Arányosan kevesebb a szövődményes is. A megye több mint 80 ezer lakóját érintette eddig a járvány, a minden száz szabolcs-szatmári közül átlagban 14 betegedett meg influenzában.

Borsod megye északi részén szintén csökkent a megbetegedések száma, míg a déli járásokban és Leninvárosban most „tetőzik” a járvány. Az influenza több mint négy hete Szabolcs-Szatmár felől „lépte át” a megye határát, az első megbetegedéseket Tokajban, Tállyán és Ózdön észlelték. A legutolsó felmérésig itt is több mint 80 ezren kapták meg az influenzát: egyaránt okozott megbetegedéseket az A-1 és az A-2 vírus.

— Az ideai járvány számos vonatkozásban rendhagyó — mondotta dr. Dömök István, az Országos Közegészségügyi Intézet járványügyi és mikrobiológiai főosztályának vezetője az MTI munkatársának. — Az A-járványok „robanni” szoktak, azaz az ország különböző területein egyidejűleg okoz megbetegedéseket az influenza A-vírus. Jelenleg viszont a keleti megyékben már csökkenően van a járvány, a nyugati megyékben viszont növekszik. Az A-1 tehát valószínűleg végigvonul az országon és ezt a tendenciát lehet érzékelni nemzetközi viszonylatban is. Ez a „végigvonulás” a B-vírus okozta járványokat szokta jellemezni.

Görbe bot a fogason

Aki azt szereti, ha értekezletek végére vélemény és ellenvélemény szépen, élere vassalva kísérel, a pénteki mórakalmi egész napos kiadós tanácskozást akár eredménytelennek is mondhatja. Többféle vélemény hangzott el, mindnek volt annyi igazságmagva, hogy nehéz lenne megcáfolni, hiszen annyiféle a mostani tanya is, minden gondját egy értekezletbe nem lehet belesűriteni. Az ÉVM munkatársa mondta, nyolcszáz kérdésre adott sokszor-nyolcszáz felelettel készítettek elő egyetlen gond, a tanya építkezés rendjét, mégsem biztos, hogy mindent fizyilembre tudtak venni. Tanya kérdések száma a csomópont történelmi korszakok köztötték. Ha ezeket egy-egy értekezlet úgy ki tudná bogni, hogy a görcsök helyén is szépen omló selyemként futna tovább a szál — fölösleges ábrándozás. Mondott valaki valamit pénteken, könnyen támadt, aki az ellenkezőjét állította, legalább olyan tiszta meggyőződéssel.

— Mi haszna lehet belőle?
— Mondja a rádió, ha én minden rovat agyonpermetezek, elpusztul tőle a madár is. Fölborul a biológiai egyensúly. Ha a tanyákat leradíroznak a homokról, itt is megszakadna az egyensúly.
— Sokan beköltöztek már.
— Nem vagyunk egyformák. Biztosan jól járt az is, aki bement, különben nem lépett volna utána a másik, de aki itt akar maradni, nem biztos, hogy rosszul cselekszik. A benti is fölkel akkor, amikor én. Mire ő végez a ház körül, és kiér a földre, én már javában dolgozom. Úgy gondolom, a mezőgazdaságnak szüksége van rá, hogy én reggeltől estig sokat dolgozzam.
— Kanyarodjunk vissza. Miért jó, ha ötven ember egy napig beszél a tanyákról?
— Azt érzem ki belőle, rájöttek, más lett a tanya. Aki a régít akarja konzerválni, nyugot vétkeznek. A tanya fejlődni akar. Bent arról is beszéltek, hagyni kell, amelyek fejlődnek.

Esti

tanyalátogatás

A mórakalmi házilagzadók azzal kedveskedtek a messziről jött idegeneknek, hogy esti tanyalátogatást szerveztek. Hadd beszélgessenek a tanyaírók tanyáikkal is. Az egyik csoport a Krisztin család vendégszeretettel élvezte, ide csatlakozunk mi is. Száz dologról beszélgettünk volna, valójában mégis az értekezlet gondolatörát folytattuk. Borral és étellel vártak bennünket: hagyományos szokás tanyán is. Mindenki asztalhoz ült, csak a háziasszony nem — ez is így volt régen is. Az egy vágányon haladó logikus okfejtést józan paraszti ésszem mondjuk, ezzel is találkozunk. Amit ezeken kívül láttunk és hallottunk, a belénk kövesedett

frontfejtés mindkét bejáratánál nagy erővel dolgozta: a bányamentő rajok, hog, áttörjék az omladéktömeget. Először a frontfejtés egyik bejáratánál a megfelelő légcseré biztosítása után a robbanás és az omlás által felhalmozódott közet-, szén- és anyagfövegen akartak áthatolni. E próbálkozás eddig nem járt sikerrel. Ezért a szombat reggeli órától olyan módon kísérleteznek célhoz jutni, hogy az omlásos szakaszt megterelve, viszonylag ép szénfalon át egy kisebb szelvényű vágot építettek ki. Remélik, hogy ezen át gyorsabban elérhetik szerencsétlenül járt társaikat. Ugyanakkor a front másik bejáratához vezető szakaszon, egy másik vágon is megkezdődött a mentési munka. Itt szombat délután azt a csővezeték építették ki, amellyel ebben a térségben megéremlük a folyamatos mentési munkához szükséges friss levegőt. A légáramlást biztosító csövek beszerelése után kezdik meg az omlás átbontását. A szerencsétlenül járt kilenc bányász a két bontási pont közötti szakaszon, vagy ezek közelében lehet.

Két irányból próbálják áttörni a leomlott frontfejtést

Szombaton délután már több mint ötven órája dolgoztak a mentőcsapatok a robbanás sújtotta tatabányai 12/A aknában, de még nem sikerült eljutniuk az omlás alá került kilenc bányászhoz. Kapoltyi László nehézipari miniszterhelyettes, a munkát irányító kormánybizottság vezetője a következő tájékoztatást adta a mentési munkálatok állásáról: — Szombat délután a beomlott

regi tanyái képtől messze járt.

Krisztin István végigülte velünk a reggeltől estig tartó tanácskozást, és végig figyelt. A maga asztala mellett azt mondta, nagyon örül, hogy foglalkoztunk velük.

— Mi haszna lehet belőle?
— Mondja a rádió, ha én minden rovat agyonpermetezek, elpusztul tőle a madár is. Fölborul a biológiai egyensúly. Ha a tanyákat leradíroznak a homokról, itt is megszakadna az egyensúly.
— Sokan beköltöztek már.
— Nem vagyunk egyformák. Biztosan jól járt az is, aki bement, különben nem lépett volna utána a másik, de aki itt akar maradni, nem biztos, hogy rosszul cselekszik. A benti is fölkel akkor, amikor én. Mire ő végez a ház körül, és kiér a földre, én már javában dolgozom. Úgy gondolom, a mezőgazdaságnak szüksége van rá, hogy én reggeltől estig sokat dolgozzam.
— Kanyarodjunk vissza. Miért jó, ha ötven ember egy napig beszél a tanyákról?
— Azt érzem ki belőle, rájöttek, más lett a tanya. Aki a régít akarja konzerválni, nyugot vétkeznek. A tanya fejlődni akar. Bent arról is beszéltek, hagyni kell, amelyek fejlődnek.

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

Miért jobb kint?
— Miért jobb kint?
— Akkor kelek, amikor bírok, és akkor fekszem, amikor tudok.
— Mikor kel?
— Tavasztól őszig három és négy között. Este tízenegy, amikor ágyba kerülök.

Miért jobb kint?

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

A vágyak ára

Itt van velünk a falu patikusa is, receptről látja, ki mennyit dolgozik. Meddig bírhatja a munkát, aki ennyire hajtja magát?
— Most ötvenhárom éves. Szívós fajta, még talán tíz évig.
— Mi lesz a földdel azután?
— Megy be a szakszövetkezetbe. Két lányomnak hagytok annyit az öt holdból amennyi a ház körül kell.
— És a házzal?
— Férfjhez mentek a lányaim, az egyik itt maradt családostól. Együtt maradtunk.
— Tehát még tíz év kemény hajtás?
— Azt hiszem, most jutottunk el oda, hogy nem gyarapodni kell, hanem élni.
— Megnézzük a lakást, nagyon szép. A ház asszonya mondja:
— Harminc éve vagyunk házasok. Harminc évünk ment rá, hogy ilyen lett.
Jó erős görbe bot lóg a fogasról. Sétabotnak a könnyebb változat való, de az sem tanyai portéka. Kie lehet? A „keménykötésű”, a „szívós fajta” Krisztin István látja, hogy kérebe veszem.
— Amikor lerobbanok, nem kell.
— Férfjeleiség teljes élete vágya, álma áll itt házzá válva. És a görbe bot.

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

— Jött ez az adó, de el is ment. Már nincsen.
— A tehén akkor sem jön vissza. Nincs helye. Hízóra viszont szerződtem, minden évben húszra.
— Szőlő?
— Kidöntögettem. Sok volt a boradó. Dánom, mert ez az adó is elmúlt, most telepíthetek megint.
— Barack?
— Háromszázhatvan fám volt, kivitte a belvív. Kezdték rosszul menni a barack, csak annyit ültettem, hogy lopni ne keljen, ha megkívánom.
— Alma?
— Mezzítóttem, felét ki-veltettem. Kell a hely a szőlőnek.
— Akkor miből él?
— Csak abból, amiből meg lehet élni. Ha lehúzzák valami előtt a redőnyt, azonna' abbahagyom. Fűszerpapírából nekem 110 mázsa termelt egy holdon, amikor a nagyüzemi átlag még csak 45 mázsa volt. Nem hitték el, hogy dupla annyi trágtyát vittem a földre, jól megadóztattak érte. Azért fizessek, mert több terem? Büntetni akarunk érte? Hallom, hogy kellene, mondják, hogy kevesebben szerződnék. Megégette egyszer a számat, nem vágok bele megint.

Szellemi tartalékaink

Soha annyi szó nem esett munkaszervezésről, tartalék felállításáról, munkaindeztatásról, termelőkenyességről és hatékonyságról, mint manapság. Nem varázsszavak, nem slágersorok, hanem szorító-sürgető jeladatok ezek. Munkaerő-tartalékaink kifogyóban, életmódunk változásnak indult, s már pusztán helyzeti energiájánál fogva is újabb és újabb tartalmasabb, szocialista vonásokkal gazdagodó igényeket ébrezt, szélesedő és mélyülő demokráciánk váltásának és lehetőségének térképének eddig csak sejtett magasságait fűrkészi. „A szellem napvilága” iránti vágy, gondolkodás iránti igény jótétünk lendítő ereje, teljedő életünk motorja. A gondolkodás nem luxus, nem kiváltság és nem védőpáncél, hanem mindannyiunk joga és kötelessége.

Egy nagyüzem szalagrendszerű gépsora mellett dolgozó egyenes betanított munkás széles mosollyal mondja, hogy azért szereti ezt a munkát, mert emellett nem kell gondolkodni. Mechanikusan, szinte gép módjára, kiszámítottan, gazdaságosan, a lehető legkisebb erőbefektetéssel mozdulnak „agjai, felmentve őt a „fejfeldítő gondolkodás” alól. Arra már nem adott választ ez a riportalan, egyáltalán forog-e egy kerek a munkahelyén eltöltött nyolc, minden bizonyítással kemény óra alatt. Nem szükséges bizonygatni, hogy a szalag mellett nem nagyon, jut idő baráti csevegésre, elnyúló uszonákra, mi több, kocsmái villámvilágításokra. Csak elég-e a munkahelyen testűnk ereje, betanult mozdulataink koreográfiaja, fogazaink állandóan ismétlődő ritmusa? Nem gyümölcsözne-e, ha összekapcsolnánk kezűnk és agyunk idegpályáit?!

Egy másik riport fiatalasszonya őszintén bevallja: ez ideig nemigen tördőtt azzal, hogy a géries napi munka hogyan, miért így, jól van-e?... A varrógép mellett begyakorolt mozdulatokkal vezette az anyagot, közben az esti vacsorafőzés, a bevásárlás napi gondja, a gyerek, meg a tankarítás motoszkált a fejében. Amióta rávették, hogy iratkozzon be a szaközépfiskola levelező tagozatra, egyre-másra azon kapja magát, hogy a munkahelyén, a gyári dolgozon töri a fejét. Felszaktoltak egy szűk horizontot, egy számára eddig érdektelen világot megismerésének és becsékesítésének igényével oltították be. Szinte pirulva vallotta be, azóta két javaslatot vezettek be az üzemesarnokban — nem nagy dolgok, nem komplikált újítások, csupán gyakorlati változtatások, egyszerű módosítások — mindkettő az ott dolgozó nők kényelmét és a termelés fokozását szolgálja. Nem világ-aszülő újításokról van szó — el is hártia a dicőző szót —, csak megmozdult a fejében valami, csak gondolkodni kezdett. csak ötletek lettek, csak élet demokrátikus jogaival, és elmondta elképzeléseit, sőt, emberi kötelességének érezte, hogy gondolatait megossza másokkal. megmérse a közösség bölcsességének szigorú, de emberi mérlegén.

Valahol itt van a kutya elásva...
Határozat, utasítás rögzíti, hogy a tudomány fűrkésze, keresse kapcsolatát a gyakorlati élettel, rövidítse meg az utat egy-egy új találmány, gyakorlati bevezetéséhez. Am nemcsak a tudomány magas szféráiban, de a mindennapi életben is szükség van arra, hogy a termelőben részt vevő munkások sokasága odafigyeljen arra, amit csinál, gondolkodjon, mérje föl tevékenységét, s tapasztalatait, rutinját, elképzeléseit kamatoztassa.

A gondolkodás hasznának felismerése, felismertetése és inspirálása életünk minden területén egyre inkább létkérs, mindinkább fejlődésünk egyik záloga. Gondolkodásunk szelkákasá társadalmi méreteken jelzi feltámadó igényeink szeljárását éppúgy, mint gondjaink viharait, megelégedettségünk vagy épp tuncyágunk szelcsendjét. A gondolkodás nem öneln, nem eleántcsonttoronyba zárkózó magányos remetek agytornája. A társadalmi méretű gondolkodás igényének fölcsitása, szellemi kapacitásunk növelése telentünk leggydaságosabb hajtóanyagának ígrkezik. A gondolkodás rem egyesek joga és kiváltsága, hanem mindnyáunk joga és kötelessége. A munkamegosztás minden szintén jégek módjára szunyadnak szellemi tartalékaink.

A munkaszervezés nem pusztán tudományos kutatás felmérés konstruált modellje, hanem a mindennapi munka gyakorlati tapasztalatainak összegzése, elemzése és alakítása is. A termelőkenyesség fokozása nem csupán vállalati és üzemi vezetők gondja, a siker záloga a munkások, a termelésben közvelelenül résztvevők aktív gondolkodásának fölcsitása. A hatékonyság növelése nem egyszerűen központi feladat, hanem a mindennapi munkában realizálódó plusz. Mindaz pedig feltételezi a leghumánusabb tevékenység, a friss, dinamikus, célutatos és dialektikus gondolkodást. A tapasztalatok összegzését, a megadott feladatok élesre állítását, a jó és hasznos eredményt ígérő irányok fölcsitését, Nem véletlenül szorgalmazzuk hazánkban az újfómócgalmakat, az alkotó ifjúság pályázatait, a fiatal szakmunkásokat, mérnököket, közgazdászokat csatasorba állító akciót. Arra igyekszünk ösztönözni mindenkit, hogy szellemi energiájával is járuljon hozzá ahhoz, hogy a tartalékról nagyobb sebességre kapcsolhassunk.

Külön szólni kell ennek a, ma még sajnos nem elég természetes, tevékenységnek elismeréséről. Legendásan hervasztó példákat számosat idézhetnénk kiváló magyar újításokról. A sikereknak ma még kevesebb a visszhangja...

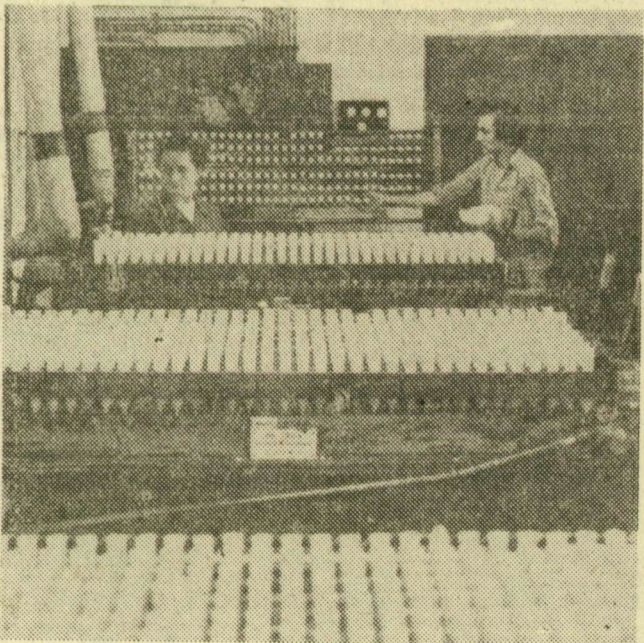
„Csak akkor születtek nagy dolgok, ha bátrak voltak, akik mertek” — idézhetnénk a költő szavait. Nagy dolgok várnak ránk, kell hozzá a gondolkodás bátorsága és a tett vállalása is.

A szunyadó szellemi energiák felszabadítása és lendületbe hozása még óriási tartalékokat rejt. Ezt fölismerve fordítunk mind több pénzt és energiát az általános és szakmai műveltség fejlesztésére. A kultúra évi 5 milliárd forintja egyénre lebontva ugyan nem égbekiáltóan nagy összeg, mégis tisztes summa, mely jó beosztásnak sokat kamatozhat. Megtérülési idejének lerövidülése hatványozott eredményekkel kecsegtet. Ennek az 5 milliárdnak jelentős része a felnőttség felkészítést, a szakemberek képzést és a többletterméket szolgálja. Távlataiban igen alacsony munka kultúráink emelkedését.

A gondolkodás joga és felelőssége ma a legnemesesebb lehetőségek és feladatok egyike. Irányítúie a szebb holna a gazdagabb jövő felé mutat. Merjük hát vállalni emberformálási kiváltságunkat, a kollektív gondolkodásának munkatársak erejét, szellemi tartalékaink mind teljesebb kiaknázását — valamennyien valamennyiünk érdekesen!

Horváth Dező

TANDI LAJOS

A NYIRBÁTORI GYERTYAGYARBAN. Hazánk egyetlen gyertyagyárában, a nyirbátori Növényőaj- és Mosószergyár ó Vála'a'nál é ról ére m'nd nagyobb mennyiségben önté-ck kü ön é e r y o' k' t. 1978 ban már több mint 1300 tona hagyományos, dísz- és toray-tya készül. Képnünk a gyertyagyártó gépsor